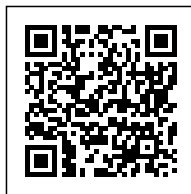

MẦM GIÁC NỞ HOA

Tác giả: **Bùi Thị Kim Loan**

Hai năm covid quả là khó khăn cho tất cả mọi người, gia đình tôi cũng không ngoại lệ, kinh tế khó khăn, nguồn thu ít hơn so với trước, trong khi chi tiêu ngày càng tăng, đã có lúc vợ chồng lớn tiếng cãi cọ nhau, không khí gia đình nhiều lúc khá căng thẳng.

Cứ mỗi lần thấy mặt chồng là tôi cứ nhớ mấy tháng nay anh ấy chưa đưa tiền cho tôi, công ty anh ấy thì rơi vào tình trạng không thu hồi được công nợ. Nên tôi cũng đành cắn răng chịu

đựng, và đến lúc vợ chồng không còn nói chuyện gì với nhau nữa. Tôi phải chạy vạy khắp nơi để đóng tiền học cho con, trong lòng tôi là những chuỗi ngày oán hận đầy tăm tối. Tôi oán trách sao tôi lại lấy phải người chồng không che chở nổi vợ con mình, lại còn y lại vào gia đình vợ???

Rồi bỗng có một ngày, không biết cơ duyên nào xui khiến, tôi nhận tin hỏi thăm một chị bạn đã lâu rồi không liên lạc.

Hai năm trước chị ấy ly hôn, kết thúc khoảng thời gian hơn 20 năm chung sống với kết quả là hai cô con gái xinh xắn, đáng yêu. Gia đình bốn người họ từng đến nhà tôi chơi nhiều lần, một gia đình vui vẻ dễ thương, không ai nghĩ được là họ có thể chia tay. Tôi nghĩ phải có lý do gì đó không thể cứu vãn được, chị mới chia tay chồng.

Tôi chỉ muốn hỏi thăm và nói chuyện cho khuây khỏa. Tôi hỏi chị cuộc sống sau ly hôn của chị có ổn không. Chị kể, lúc này chị đã cân bằng, không còn buồn mà thậm chí cảm thấy cuộc sống có ý nghĩa. Chị kể chị tìm đến Phật pháp để tìm cách đối trị lại những phiền não của mình, bây giờ chị sống rất tích cực và giúp đỡ nhiều người đến với các khóa tu để lĩnh hội những lời dạy của đức Phật.

Khóa tu, nghe hai từ đó lòng tôi như vỡ òa, đúng rồi, đấy là điều mà tôi đang cần lúc này nhưng trước đó tôi lại không nghĩ ra. Trong đầu óc chứa đựng toàn tương lai mịt mù của tôi đúng thật là nên có một ngọn đèn soi sáng.

Một điều may mắn nữa là sắp có khóa học thường niên, chị hướng dẫn tôi đăng ký khóa học và tôi đã hoàn thành thủ tục nhập học ngay tắp lự. Tôi cảm ơn cơ duyên đã đưa tôi đến với lớp

học này, chắc là vũ trụ cũng nghe những lời khẩn cầu của tôi mà đưa đến những tín hiệu tốt. Từ lúc đấy, trong tư tưởng của tôi có những chuyển biến rõ rệt. Tôi vừa học vừa tìm hiểu thêm trong kinh sách, trên youtube những lời dạy của đức Phật, mặc dù tôi chưa có đủ năng lực để hiểu hết nhưng chỉ cần những gì tôi hiểu đã như dòng suối mát tưới vào cánh đồng khô hạn. Những suy nghĩ tiêu cực dần dần được thay thế bằng những niềm vui tìm thấy được trong sự lĩnh hội Phật pháp.

Đã bao nhiêu năm chìm đắm trong những oán hờn, mỗi khi cuộc sống lâm vào cảnh khó khăn, tôi lại than thân trách phận, trách người, tại sao tôi lại kém may mắn như vậy. Từ lúc biết trở về nhìn lại chính mình, tôi đã hiểu rằng mọi việc xảy ra đều là việc cần phải xảy ra, nếu là hạnh phúc hay khổ đau thì cũng phải điềm nhiên đón nhận, xem nó là một phần trong cuộc hành trình và phấn đấu vượt qua. Những gì xảy ra cũng không phải là ngẫu nhiên mà đó cũng do “*nhân quả*” mà có được. Tôi cảm thấy mình cần phải sống tốt hơn, bớt gây nghiệp và tạo nhiều phước báu hơn. Những lời Phật dạy như dòng nước trong tắm gội tâm hồn, gieo những mầm thiện lương vào trong cuộc sống.

Cũng nhờ Phật pháp, tôi hiểu rõ hơn về chân lý “*vô thường*”. Để từ đó biết được không có gì là mãi mãi ở lại với chúng ta, cái gì rồi cũng sẽ thay đổi. Tiền bạc, của cải, nhan sắc, tuổi trẻ, sức khỏe ... rồi một ngày cũng sẽ bỏ ta mà đi, chỉ có công đức hay thiện nghiệp chúng ta gieo mới ở lại với ta mãi. Tôi chợt nghĩ vì lý do gì mà vợ chồng tôi đã trở nên nông nổi này, cũng chỉ vì tiền thôi mà tôi ngày càng đánh mất đi sự dịu dàng của một người phụ nữ, tôi chì chiết day nghiến chồng, làm cho cuộc sống gia đình như là địa ngục. Tôi chợt vỡ lẽ, tiền rồi sẽ kiếm lại được, nhưng những hố sâu ngăn cách do khẩu nghiệp gây ra nó sẽ như một vết thương sâu, có lành lại cũng sẽ để lại vết sẹo.

Khai sáng tôi nhất có lẽ từ chữ “*buông*”, buông những sân si, tà niệm, buông những tham lam, trách giận, oán hờn, buông hết những thứ chỉ chuốc lại đau buồn cho bản thân. Từ khi buông bỏ những chấp niệm, không cố tham cầu những thứ “*vô thường*”, tôi cảm thấy tâm mình vô cùng an yên. Không hy vọng, không mong cầu thì sẽ không thất vọng, bằng lòng với những thứ mình có được trong phút giây hiện tại.

Tôi cũng không tiếc nuối về một quá khứ huy hoàng không bao giờ tụt thiếu như bây giờ nữa, càng không quá lo lắng về một tương lai chưa có gì là chắc chắn. Tôi thuyết phục chồng chi tiêu tiết kiệm, hạn chế tất cả những thứ không cần thiết. Thay vì dành thời gian để chì chiết nhau, chúng tôi cùng tìm kiếm giải pháp để tăng thu nhập. Không khí gia đình dần ấm áp trở lại, các con tôi cũng không còn phải sợ sệt mỗi khi cha mẹ cãi nhau.

Tôi luôn biết ơn cái cơ duyên đã đưa tôi đến việc tìm hiểu Phật pháp. Những gì tôi hiểu chỉ như là hạt cát giữa đại dương bao la nhưng đã mang lại cho gia đình tôi một cuộc sống bớt đi rất nhiều phiền não. Bên cạnh việc tìm lại được sự an vui trong tâm hồn, tôi cũng khiến cho những người bên cạnh tôi vui vẻ vì đã mang đến những năng lượng tích cực thay vì tiêu cực như trước đây. Khi ta nói những lời dịu dàng thì đâu có ai quát nạt chúng ta phải không nhỉ?

Khi tiếp xúc càng nhiều với Phật pháp, tôi nghe như những mầm giác trong tim mình đang nở

thành những đóa hoa xinh.

Tác giả: **Bùi Thị Kim Loan**

Công Ty Gốm Sứ Minh Phát, Thuận An, Bình Dương